

РЕШЕНИЕ

№ 72

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04 май 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести април, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х.д. № 47 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба „*****" ЕООД - гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***** срещу решение №703/19-11-2010 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД №858/2010 г. по описа на съда.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №К-6/53 от 20.05.2010 г. на Директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 46, т. 2 от Закона за туризма (ЗТ) и на основание чл. 72 от ЗТ е наложена имуществена санкция в размер на юоо (хиляда) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон. На тези основания от настоящия съд се иска да отмени изцяло атакувания съдебен акт.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата Комисия за защита на потребителите не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на районния съд, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната

инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че при извършена на 11.02.2010 г. проверка в заведение за хранене и развлечения в гр. Перник, стопанисвано от жалбоподателя, се предоставят туристически услуги в некатегоризиран туристически обект и без издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране. Вследствие на така констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено процесното НП, с което жалбоподателят е административно санкциониран.

При така установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган е квалифицирал правилно деянието, като АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

По отношение вида и размера на наложеното наказание, районният съд е приел, че административнонаказващият орган законосъобразно го е определил, при спазване правилата на чл. 27 от ЗАНН, като е наложил санкция в минимален размер.

Настоящият съдебен състав споделя позицията на Районен съд - Перник.

Твърдението на жалбоподателя, че районния съд неправилно е определил АУАН за прецизен и законосъобразен във връзка със свидетелите по същия е неоснователно. Текстът на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН указващ съставяне на АУАН „...в присъствието на нарушителя и свидетелите, присъствали при извършване или установяване на нарушението" не сочи императивно точния брой на свидетелите, които следва да присъстват. Касаторът неправилно тълкува и текста на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Тук не се съдържа изискване двамата свидетели да са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а да са двама **други** свидетели, в случай, че липсват такива, присъствали при извършването или установяването на нарушението. Това обаче в случая няма значение, защото актът е съставен пред свидетел, присъствал при установяване на нарушението, така че правилото на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН не е било необходимо да бъде прилагано, поради което и не е било необходимо свидетелите да са двама. Твърдението на жалбоподателя, че свидетелката по АУАН е заинтересована от изхода на административнонаказателното производство е несериозно. А и забрана да се вписват като свидетели длъжностни лица не е закрепена законово. Позоваването в случая на чл. 51, ал. 1, б. „в" от ЗАНН е неотносимо към твърдението. Забраната тук важи за лице, участващо в разглеждането на административнонаказателната преписка и издаването на НП, което е следващ етап. Това се потвърждава и от б. "б" на същия член, която забранява на актосъставителя или *свидетеля* по акта да участват в производството по издаване на НП. Кое то автоматично маркира процеса по съставяне на АУАН като отделно производство, участието в което е предпоставка за отвод и изключване от производството по налагане на административно наказание.

Относно твърдението на жалбоподателя за грубо нарушаване на правото му на защита във връзка с номера на вписания в НП констативен протокол, настоящият съд не смята това за процесуално нарушение от категорията на

същественият, довело до ограничаване процесуалните права на наказаното лице. Изписването на номера на протокола, вписан веднъж в НП като 559^9 и два пъти като 55966, но всеки път с дата 11.02.2010 г. е достатъчно очевиден технически пропуск, който не е довел до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Административнонаказателният процес, който се води по правилата на ЗАНН и НПК не разполага с процесуален способ за поправка на техническа грешка. Затова всеки отделен случай подлежи на внимателна преценка, доколко пропускът е толкова съществен, че да наведе съмнения относно нарушението, нарушителя и неговата вина, както и доколко за последния е станало ясно какво нарушение е извършил и защо бива наказан, за да може адекватно да се защити. В настоящия случай КП №55969 е подписан от Юлиан Пламенов Борисов, работник в съседния обект, автомивка „*****“ разпитан и като свидетел в пред районния съд. Констатациите от този протокол са отразени и в АУАН и в НП и се припокриват напълно като съдържание относно обстоятелствата. Безпредметно е твърдението, че поради техническата грешка в изписването на номера на протокола в АУАН и НП е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Следващото твърдение на жалбоподателя за липса на реквизит на АУАН по чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН също е неоснователно. Нарушението и обстоятелствата по извършването му са описани максимално ясно и коректно.

Във връзка с последното в жалбата оплакване, че НП е издадено извън срока по чл. 5² ал. 1 от ЗАНН следва да се отбележи, че така указаният едномесечен срок е инструктивен. Преклузивен се явява срокът по чл. 34 ал. 3 от ЗАНН, когато НП не е издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта, който срок в случая е спазен.

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на въззивното решение. При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено, Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №703/19.11-2010 г. на Районен съд- Перник, постановено по НАХД №858/2010 г. по описа на съда, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-6753 от 20.06.2010 г. на Директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/